

**UCHWAŁA NR XXIII/309/25
RADY MIEJSKIEJ CIESZYNA**

z dnia 22 grudnia 2025 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi osoby fizycznej z dnia 20 października 2025 r. na pracę Komisji
Spraw Społecznych Rady Miejskiej Cieszyna**

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r. poz. 1153), art. 229 pkt 1 i art. 231 oraz art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2025 r., poz. 1691)

**Rada Miejska Cieszyna
uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznać Radę Miejską Cieszyna za niewłaściwą do rozpatrzenia skargi osoby fizycznej z dnia 20 października 2025 r. na pracę Komisji Spraw Społecznych Rady Miejskiej Cieszyna i przekazać ją do rozpatrzenia Wojewodzie Śląskiemu zgodnie z właściwością.

§ 2. Faktyczne i prawne uzasadnienie rozstrzygnięcia zawartego w § 1 zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierzyć Przewodniczącemu Rady Miejskiej Cieszyna, zobowiązując go do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej Cieszyna

Janusz Kolder

Uzasadnienie

W dniu 20 października 2025 r. wpłynęła skarga na pracę Komisji Spraw Społecznych Rady Miejskiej Cieszyzna, w której Skarżący nie wskazał żadnych konkretnych zarzutów odnoszących się do pracy komisji.

Na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Komisji Rady Miejskiej Cieszyzna w dniu 18 listopada 2025 r. Skarżący uzupełnił treść skargi, wskazując, że *na nieprawidłowości w sposobie sporządzania protokołów z posiedzeń Komisji Spraw Społecznych, Zdrowia i Bezpieczeństwa. W szczególności wskazał, że protokół z posiedzenia z dnia 4 kwietnia, które odbyło się w siedzibie Klasztoru Franciszkanów, nie zawiera szczegółowych informacji dotyczących przebiegu obrad. Zdaniem Skarżącego dokument ogranicza się wyłącznie do listy obecności oraz porządku obrad, co nie odzwierciedla faktycznego toku posiedzenia. Skarżący ogólnie zarzucił, że protokoły sporządzane z posiedzeń Komisji są zbyt lakoniczne, pozbawione wniosków, ustaleń oraz konkluzji wypracowanych przez Komisję. Podkreślił również, że Komisja Spraw Społecznych, Zdrowia i Bezpieczeństwa powinna aktywniej reagować na problemy mieszkańców zgłaszających się do Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, natomiast – w jego ocenie – programy MOPSu są zatwierdzane przez Komisję bez uprzedniej dyskusji i bez formułowania jakichkolwiek wniosków.*

Skarżący zatem swoje zarzuty kieruje nie wobec jakiegoś działania lub zaniechania poszczególnych członków komisji, a wobec całej komisji i jej sposobu procedowania.

Według art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym *rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji. Z kolei art. 229 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego wymienia, że jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności:*

- 1) *rady gminy, rady powiatu i sejmiku województwa - wojewoda, a w zakresie spraw finansowych - regionalna izba obrachunkowa;*

Przepis przewiduje organ właściwy do rozpatrzenia skargi m. in. na radę gminy, a dalsze punkty tego artykułu wskazują organy właściwe do rozpatrywania skarg na określone w nich organy kolegialne, lub na organy jednoosobowe -konkretnie nazwane w tych regulacjach. Komisja rady miejskiej nie jest odrębnym organem wymienionym w tym przepisie, nie należy do żadnej z kategorii z tego przepisu. Kompetencje do rozpoznania przez radę gminy skargi na jej komisję nie wynikają zatem z Kodeksu postępowania administracyjnego, ale także z ustawy o samorządzie gminnym.

Praktyka organów nadzoru, ale i wykładnia celowościowa przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, przemawiają za tym, że organem właściwym do rozpatrzenia skarg na komisję rady gminy jest ten sam organ, który posiada kompetencję do rozpatrywania skarg na działalność samej rady gminy, a więc wojewoda. Trudno bowiem wywodzić kompetencję rady gminy do rozpatrywania skargi na jej komisję np. z przepisów ustrojowych zawartych w ustawie o samorządzie gminnym. Postępowanie skargowe jest unormowane w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego i na ich gruncie w pierwszej kolejności należy dokonywać wykładni w zakresie organów właściwych do rozpatrzenia skargi. Co więcej, przepis art. 229 pkt 1 wyraźnie określa, iż jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów

właściwych do rozpatrywania skarg, organami właściwymi do rozpatrzenia skargi są organy wskazane w tym przepisie.

Podsumowując, żaden przepis szczególny nie określa organu właściwego do rozpatrzenia skargi na komisję rady gminy, w szczególności przepisów takich nie zawiera ustawa o samorządzie gminnym. Dlatego przepisami prawa, z których należy wywodzić taką kompetencję są wyłącznie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

W związku z powyższym zasadnym jest uznanie skargi na komisję rady za skargę na całą radę i przekazanie jej Wojewodzie Śląskiemu celem rozpoznania zgodnie z właściwością.

Na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Cieszyna w dniu 16 grudnia 2025 r. stwierdzono, że Rada Miejska Cieszyna nie ma podstaw do rozpoznania skargi na Komisję Spraw Społecznych Rady Miejskiej Cieszyna, i uznać trzeba, że skarga na komisję jest w rzeczywistości skargą na całą radę, a organem właściwym do jej rozpoznania jest wojewoda.

Wobec powyższych okoliczności Rada Miejska Cieszyna uznała się za organ niewłaściwy do rozpoznania skargi na komisję Rady Miejskiej Cieszyna, i stwierdziła, że organem właściwym do jej rozpoznania jest Wojewoda Śląski.

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.